

Til Bente

Mel.: Hans og hånån

Når sjølve "Tausa" er femti år,
da skjønner alle at tida går.
Men dette gir ikke hodebry
for dama er jo så god som ny!
Hun holder ut i et enda kjø,er,
Hun driver på som 'a gjorde før.
Så hvorfor snakke om femti år?
Det passer ikke for dama vår!

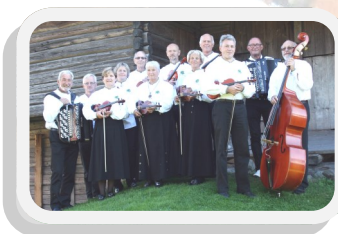
Nei, åra de har jo prella a'
og Bente smiler og er så gla'
for åra ga jo så mye godt -
ja, mange gleder det har 'a fått.
Hun har familie og hus og hund
ja, alt 'a trenger i bunn og grunn:
Ja, bare se - på sin fødselsdag
så har 'a med seg sitt spellmannslag!

Men hvorfor er 'a i kjempeform,
en form som jammen er helt enorm.
Vel, det er slett ingen hem'lighet -
For dette er no' som alle vet:
Hun har et lager av energi,
den har 'a lagra i fela si -
så hvis 'a føler seg lat og lam
så tar 'a fela og bogan fram.

Ja, spilling er som en trolldomsdrikk,
den er å finne i all musikk.
Den gjør oss glad, og den gjør oss godt,
og ingen ser at no'n år har gått!
Nei, når vi tenker på dama vår
da er 'a slett ikke femti år,
hun orker mye, hun orker alt,
og ingen ting gjøres halvt om halvt.

I laget er hun vår dirigent,
men bruker også sitt instrument.
Hun fører an, og hun teller opp -
en vals må ikke bli ren galopp!
Hun lar oss spille i moll og dur,
en Rørospols og en firetur.
Hun lar oss prøve på rare ting,
men grensen går vel ved "Fastingsving"!

Vi gratulerer med femti år -
det blir nok flere når åra går!
Vi håper formen blir holdt ved lag -
det hjelper mye med bogadrag!
Hvis laget ikke er helt kompakt -
da trår du takten av all din makt!
Du holder formen - ja, den er bra -
og derfor roper vi hipp hurra!

Frå Eiker Spellemannslag

Versesmed: Jan Henrik